

ΕΥΘΥΤΕΝΩΣ

Χρήστος Μπελέρχας → Διευθύνων Σύμβουλος Rothsay Accounting Services Miranda P/L

ΝΑ ΦΟΒΑΣΤΕ ΤΟΥΣ ΣΩΤΗΡΕΣ

Πολλοί θα θυμούνται τον δόκτορα Ken Henry, από την κατάθεσή του στη Βασιλική Επιτροπή για την εξέταση της λειτουργίας των τραπεζών, των Συνταξιοδοτικών Ταμείων και των Οικονομικών Υπηρεσιών. Ο δρ Henry, με «βαριές περγαμνές», διετέλεσε Γραμματέας του Θησαυροφυλακίου από το 2001 μέχρι το 2011 και στη διάρκεια της εργασίας του εκεί, έκανε μία μελέτη για την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος στην Αυστραλία, που έμεινε γνωστή σαν «The Henry Tax Review». Από το Θησαυροφυλάκιο, μεταπήδησε στη National Bank of Australia, όπου ήταν Εκτελεστικός Διευθυντής μέχρι το 2015 και μετά έγινε πρόεδρος της. Η τράπεζα, είχε κατηγορηθεί για διάφορες παραβάσεις του νόμου και το 2017, παραδέχτηκε πως μέλη του προσωπικού της, παραβίασαν κατά συρροή το νόμο, προσπαθώντας μαζί με άλλη τράπεζα (Westpac), να καθορίσουν τα επιτόκια στο ποσοστό που ήθελαν, με σκοπό το κέρδος. Η NAB, πλήρωσε \$50 εκατομμύρια πρόστιμο για αυτό και κινδύνευε με \$10 δισεκατομμύρια πρόστιμο για άλλες παραβάσεις του νόμου. Ο δρ Henry, καταθέτοντας στη Βασιλική Επιτροπή, δεν παραδέχτηκε καθόλου την κριτική που του ασκήθηκε από τον Βασιλικό Επίτροπο για τις ευθύνες της τράπεζας και του ίδιου. Εκείνος απλώς ήταν ο Διευθυντής για 4 χρόνια και πρόεδρος για άλλα 5 χρόνια. Γιατί να παραδεχθεί ευθύνες; Η τράπεζα όμως παραδέχθηκε τις ευθύνες της και πλήρωσε πρόστιμα για τις πράξεις της. Ο δρ Henry, θυμωμένος από τη στάση της τράπεζας, παραιτήθηκε από πρόεδρος. Όπως λέει ο θυμώσος λαός, «πήρε το καπελάκι του και πήγε σπίτι του». Από τη θέση του ως Γραμματέας του Θησαυροφυλακίου, συμμετείχε και στο Διοικητικό Συμβούλιο της Αποθεματικής Τράπεζας επί μία δεκαετία. Ήταν αυτός που σχεδίασε το πακέτο άμεσης αντίδρασης της κυβέρνησης Rudd, για να αντιμετωπισθεί η χρηματοπιστωτική κρίση που είχε ξεκινήσει από την Αμερική. Η απάντηση του δρος Henry, ήταν να χρεωθεί το κράτος για να στείλει τις περιβόητες επιταγές των \$900 στους φορολογούμενους, να σπαταληθούν \$2.8 δισεκατομμύρια για τη μόνωση σπιτιών με τα λεγόμενα «pink batts», να δρομολογηθεί το NBN με κόστος πάνω από \$50 δισεκατομμύρια που ακόμη δεν έχει τελειώσει και να βρεθεί το κράτος από μηδέν χρέος, με \$60 δισεκατομμύρια περίπου χρέος. (Σήμερα το χρέος έχει ξεπεράσει το ένα τρισεκατομμύριο, χάριν των καλών οικονομικών διαχειριστών του Φιλελευθέρου κόμματος, που έκαναν ότι μπορούσαν για να το ανεβάσουν). Αυτό που δεν σκέφθηκε ο δρ Henry, ήταν να προτείνει στην Αποθεματική Τράπεζα, να μειώσει τα επιτόκια δραστικά κατά 3-4 μονάδες για ανωφεληθούν όλοι άμεσα, χωρίς να χρειαστεί να δανειστεί το κράτος ούτε ένα δολάριο.

Αντίθετα, μεσούσης της χρηματοπιστωτικής κρίσης η Αποθεματική Τράπεζα ανέβαζε τα επιτόκια. Ενώ η κρίση άρχισε στα μέσα του 2007, η Αποθεματική μας Τράπεζα, άρχισε να ανεβάζει τα επιτόκια από 6.25% τον Ιούλιο του 2007, στο 7.25% μέχρι τον Αύγουστο του 2008. Ένα μήνα αργότερα, η κυβέρνηση Rudd, άρχισε να μοιράζει χρήμα για να αποσοβήσει την κρίση, αφού έβλεπε πως η Αποθεματική Τράπεζα Αυστραλίας δεν βοηθούσε ουσιαστικά, αφού έκανε μία μικρή μείωση κατά 0.25% τον Σεπτέμβριο του 2008. Στο μεταξύ, είχε καταρρεύσει μεγάλη τράπεζα στην Αμερική και ο πανικός άρχισε να απλώνεται σε όλο τον κόσμο. Μέχρι τον Φεβρουάριο του 2009 και αφού πρώτα είχε χρεωθεί το κράτος, η Αποθεματική Τράπεζα Αυστραλίας «ξύπνησε» και έριξε ραγδαία τα επιτόκια στο 3.25% και τον Απρίλιο του 2009 στο 3.00%. Είναι χρήσιμο να θυμόμαστε το ρόλο του καθενός στη «σωτηρία» της οικονομίας της Αυστραλίας τότε. Διότι σήμερα, ο δρ Ken Henry, επανεμφανίζεται σαν σωτήρας και προτείνει την αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος, συνεπικουρούμενος, από άλλους «άξιους σωτήρες» του συστήματος. Ο δρ Henry, προτείνει την διεύρυνση της βάσης του GST, δηλαδή, με κομψά λόγια, προτείνει να βάλει η κυβέρνηση φόρο κατανάλωσης, στα φρούτα και λαχανικά, στο κρέας και τα θαλασσινά, στα βιβλία και στην υγεία, που τώρα δεν πληρώνουμε. Διαφορετικά, προτείνει να ανέβει το ποσοστό από 10%, σε κάποιο υψηλότερο νούμερο. Συνεχίζει δηλαδή την πορεία που έχουν πάρει οι αναμορφωτές του φορολογικού συστήματος από το 1985 και μετά. Δηλαδή να καταργούν ή να μειώνουν τους φόρους των μεγάλων εταιρειών και να τους μετακυλούν (φορτώνουν) στις πλάτες των πολιτών. Ο δρ Henry, προτείνει τη μείωση του φόρου των εταιρειών, διότι δεν είμαστε ανταγωνιστικοί (δεν βάζουμε αρκετά αφορολόγητα στις τσέπες των ξένων επενδυτών) και έτσι δεν προσελκύουμε ξένα κεφάλαια. Επίσης για να διευκολύνονται οι εργαζόμενοι να πουλάνε το σπίτι τους και να αγοράζουν όπου δημιουργούνται θέσεις εργασίας, προτείνει την κατάργηση του φόρου μεταβίβασης (stamp duty) και προετοιμάζει το έδαφος για φόρο επί της γης (land tax), στο σπίτι που είναι η κύρια κατοικία του ιδιοκτήτη. Έτσι, το σπίτι θα μετατραπεί σε μία παχιά αγελάδα, που όταν η κυβέρνηση θα θέλει παραπάνω χρήματα, θα ανεβάζει το φόρο επί της γης και θα εξοικονομεί αυτά που της λείπουν. Ο δρ Henry, προτείνει επίσης την κατάργηση του φόρου στον μισθό των εργαζομένων που πληρώνουν οι επιχειρήσεις των οποίων η μισθοδοσία υπερβαίνει κάποιο όριο. Ο φόρος αυτός είναι πράγματι αναχρονιστικός και πρέπει να καταργηθεί, αλλά όχι με τρόπο που θα ελαφρυνθούν οι εργοδότες και το βάρος θα το επωμισθούν

Το σπίτι θα μετατραπεί σε μία παχιά αγελάδα, που όταν η κυβέρνηση θα θέλει παραπάνω χρήματα, θα ανεβάζει το φόρο επί της γης και θα εξοικονομεί αυτά που της λείπουνε

οι εργαζόμενοι. Η πρόταση του δρος Henry το 2010, να φορολογηθούν τα υπερκέρδη των εταιρειών που ελέγχουν τα ορυχεία, την οποία είχε αποδεχτεί η κα Gillard, σήμερα έχει ξεχαστεί από τον ίδιο. Ούτε καν μπήκε στον κόπο να την υπενθυμίσει, «έστω για την τιμή των όπλων». Ο άλλος «αναμορφωτής», ο κ. Graeme Samuel, χρόνια επικεφαλής της Επιτροπής Προστασία Καταναλωτή και Ανταγωνισμού, που δεν κατάφερε ποτέ να εξηγήσει στον Αυστραλό πολίτη πως γίνεται οι εταιρείες πετρελαίου να ανεβοκατεβάζουν την τιμή κάνοντας εβδομαδιαίο ή δεκαπενθήμερο κύκλο από χαμηλή σε υψηλή τιμή, προτείνει επίσης να επιβληθεί φόρος κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα. Ο ίδιος, δεν κατάφερε να επιβάλλει στις εταιρείες τροφίμων και ποτών, να γράφουν καθαρά στη συσκευασία από που προέρχεται το προϊόν. Έτσι έχουμε γελοιοίτες που υποτιμούν την νοημοσύνη του πολίτη, όπως σε λάδια να αναγράφεται «συσκευάζεται στην Αυστραλία, από εισαγόμενο προϊόν». Σαν να είναι το κύριο ενδιαφέρον του καταναλωτή, το που συσκευάζεται το λάδι και όχι από ποια χώρα προέρχεται. Επίσης σε συσκευασίες δημητριακών για πρωινό, αναγράφεται, «αποτελείται από τουλάχιστον 80% Αυστραλιανό προϊόν». Η προέλευση του υπόλοιπου 20% δεν αναφέρεται. Άλλοι που συνεπικουρούν τον δρ Henry, είναι οι αριστερών τάσεων Ινστιτούτο Μελετών McKell, που συμβουλεύει το Εργατικό κόμμα και προτείνει να μειωθεί ο φόρος των φυσικών προσώπων και να επιβληθεί φόρος κατανάλωσης σε όλα τα προϊόντα. Δηλαδή να επιβληθεί φόρος στο γιαουρτάκι και τα χάπια για την πίεση του συνταξιούχου, για να μειωθεί ο φόρος του εκατομμυριούχου. Αριστεροί να σου πετύχουν κι αυτοί. Οι άνθρωποι και οι πολιτικές που έχουν κάνει τους πλούσιους πλουσιότερους και τους φτωχούς φτωχότερους τις τέσσερις τελευταίες δεκαετίες, έρχονται πάλι στο προσκήνιο, προσποιούμενοι τους σωτήρες της οικονομίας και της χώρας. Να φοβάστε τους σωτήρες, γιατί από αυτούς δεν θα μας σώσει κανένας.

ROTHSAY ACCOUNTING SERVICES MIRANDA P/L
Suite 4, 1st Floor, 167 Port Hacking Rd, Miranda NSW 2228

Για να κοιμάστε ήσυχοι.

Κλείστε το ραντεβού σας σήμερα.

Email: chris@rothsaymiranda.com
Ph: (02) 9544 6108 Fax: (02) 9522 2981